

at holde mig til Landsmænd — du kender maaske Peder Palladius og hans Visitatsbog? Han er flere Steder inde paa det samme. Hos ham er det dog væsenlig endnu blevet ved den enfoldige Fornemmelse. Niels Hemmingsen derimod — vel et af de fineste og skarpsindigste Hoveder, Norden har frembragt — taler af personlig Erfaring ganske aabent om en sympatisk-organisk Harmoni mellem det enkelte Menneske og Verdensaltet.»

»Ja, du maa undskylde, men den Videnskab lugter mig for meget af Kirkegaarden. Og nu maa du til-lade mig at sige dig et Alvorsord. Jeg vil bestemt fraraade dig at fortsætte med den Slags Studier. Det er aldrig sundt for en Patient at beskæftige sig for indgaaende med sin egen Tilstand. Særlig har den Art eksperimenterende Trang til at føle sig i Kon-takt med Elementarkræfterne — et for os Læger velkendt Symptom — nedbrudt Konstitutioner, der var stærkere end din. Det er maaske undskyldeligt, at vi Mennesker gerne vil have vore Lidelser be-tragtet fra et højere Synspunkt end Laboratoriekæl-deren; men Videnskaben maa have sig frabedt at blive engageret i den Anledning og henviser uden Misundelse til Æstetiken og Teologien. Det skal jeg nu ikke komme nærmere ind paa. Sig mig blot — uden Fortrydelse — vor gode Hr. Skidtmands skulde vel aldrig have haft en Finger med i Spillet her?«